Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Artemie

(s.v. 20 octombrie / s.n. 2 noiembrie)

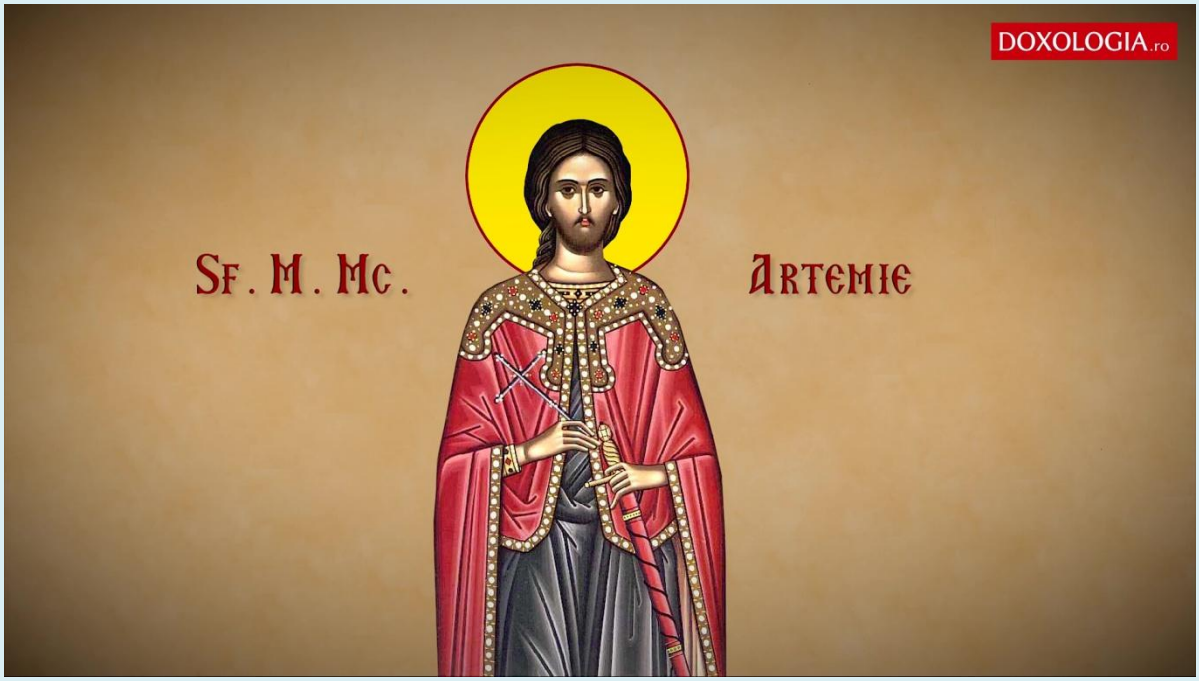

Sfântul mare mucenic Artemie (s.v. 20 octombrie / s.n. 2 noiembrie):

https://www.academia.edu/44396433/Sf%C3%A2ntul_mare_mucenic_Artemie_20_octombrie_2_noiembrie_

https://archive.org/details/sfantul-mare-mucenic-artemie-20-octombri

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-artemie/239014001

***

Materiale despre Sfântul mare mucenic Artemie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.muc.%20Artemie

https://archive.org/details/@steaemy?query=Artemie+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Artemie

&&&

Troparul Sfântului mare mucenic Artemie, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Artemie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine,

Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului mare mucenic Artemie, glasul 1: Luptând, prea fericite, cu chinurile cele de multe feluri, ca un tare diamant ai ruşinat pe Paravatul. Căci, de piatră mare zdrobindu-te pentru piatra Hristos şi rănindu-te, ai primit cununa muceniciei, Sfinte mare mucenice Artemie. Slavă Celui ce te-a întărit pe tine; Slavă Celui ce te-a încununat; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

facere a lui Iosif

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea într-armată; iar Întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel prea rău; Domnul cel prea mărit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După ce te-ai luptat cu nevoinţă bună, mucenice şi ai luat cununile cele luminoase, stai înaintea Luminii, luminându-te după împărtăşirea cea fără materie; pentru aceea te rugăm: luminează-ne pe noi cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminatul tău praznic, mucenice, pe toţi ne-a chemat astăzi la ospăţ cu bucurie, punând înainte nevoinţele tale, luptele, bărbăţia, împotrivirea; întru care desfătându-ne, cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunoscând, fericite, pe Cel ce a murit pe Cruce cu Trupul, pe Cel Necuprins cu mintea, pe Domnul, pricinuitorul vieţii, de bunăvoie ai dorit moartea prin chinuri; pentru aceea ai aflat Slava cea nepieritoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întrupându-Se din tine Cuvântul Cel fără de trup, după dumnezeiască cuviinţă, pentru mulţimea iubirii de oameni, Preacurată, a luat Patimă şi a izvorât oamenilor nepătimire, Domnul cel prea mărit; căci cu Slavă S-a prea mărit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul…

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a te împodobi, mărite, cu cununile mucenicilor, ai suferit durerile cele amare ale bătăilor şi ale chinuirilor, cu harul cel dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

N-a mişcat turnul inimii tale, prea înţelepte, pornirea cea iute a chinurilor; că a fost întărit pe piatra cea înţelegătoare, care este nemişcată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spânzurat fiind pe lemn şi fiind ocolit pretutindeni de mulţimea chinurilor, te uitai cu ochiul inimii întins către Acela ce poate să mântuiască, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întrupatu-S-a Domnul de a Sa voie, din sângiurile tale, Stăpână prea curată, ca să mântuiască omenirea şi a tras la Sine mulţimile mucenicilor.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta; întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi Domnul Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta cânt Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Asemănându-te Celui ce S-a întins pe lemn de a Sa voie, te-ai înălţat întinzându-te şi strujindu-te fără de milă şi dezbrăcându-te de hainele cele de piele ale morţii.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Durerile trupului tău şi răbdarea nevoinţelor ţi-au pricinuit ţie, mucenice, odihna cea fără de durere; de care acum îndulcindu-te, uşurezi toată durerea sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Făcându-te întocmai ca un înger cu strălucirea nevoinţelor, prin mână de înger trimite ţie hrana cea cerească, pâinea care este viaţa noastră, întărindu-te, mucenice pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fecioară te-a păzit pe tine Dumnezeu după naştere, ceea ce eşti neîntinată şi nestricată, Cel ce bine a voit să mă ia pe mine tot omul din pântecele tău, pentru bunătatea Sa cea desăvârşită.

Cântarea a 5-a

Irmosul: Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat întoarcerea către Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoştinţei.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făclie luminoasă te-ai arătat Duhului, Sfinte Artemie, luminând pe credincioşi şi alungând duhurile cele rele şi pline de întuneric.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ţi-ai întărit paşii sufletului de piatra vieţii, strângându-te între pietre şi fiind înconjurat de chinuri, ai rămas adevăr răbdător de chinuri nemişcat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind într-armat cu puterea Duhului, cinstite, n-ai luat în seama spinii cei ascuţiţi, mucenice, înţelepte viteazule, cu dânsa călcând la pământ boldurile vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Răbdând pentru noi Cruce şi îngropare, Cel ce din voia Sa S-a născut din tine, Stăpână, ca un puternic, a făcut pe Sfântul mucenic Artemie tare mărturisitor al Patimilor Sale.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor…

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin jertfă şi junghiere deplin te-ai adus pe tine, mucenice Artemie, Celui ce a primit Răstignire de bună voie spre înnoirea noastră.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zdruncinându-se trupul cel răbdător cu bătăi necontenite, Sfinte Artemie, bunătatea sufletului ai păzit-o nevătămată întru credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izbăveşte-ne de boli, mucenice, de supărări, de patimi şi de scârbe, pe noi, cei ce alergăm către tine, următorule al Mântuitorului, mare mucenice Artemie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind înviforat de valurile supărărilor şi înecându-mă în năpădirile întreitelor valuri, miluieşte-mă, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe mine robul tău.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari…

Pe mucenicul cel cu dreaptă credinţă şi purtătorul de cunună, care a ridicat semn de biruinţă împotriva vrăjmaşilor, adunându-ne toţi, să-l lăudăm cu cântări după vrednicie, pe marele între mucenici, Sfântul Artemie, care este bogat dătător de minuni. Căci se roagă Domnului pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat, iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului; Cel ce este Binecuvântat şi prea proslăvit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigând, Sfinte Artemie, cuget nebiruit, prin întărirea cea nemişcată a sufletului, ai stricat, mucenice, viclenirile vrăjmaşilor, cântând cu înţelegere: Cel ce eşti Binecuvântat şi prea proslăvit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerile sângiurilor tale, ai stins focul chinurilor cel înalt, de Dumnezeu fericite. Şi fiind rourat cu roua Duhului, bucurându-te, strigai: Cel ce eşti Binecuvântat şi prea proslăvit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvorând daruri de tămăduiri, stingi aprinderile patimilor cu harul cel dumnezeiesc; şi cu rugăciunea ta cea neîncetată alungi duhurile; pentru aceasta cu mare glas te fericim, mărite mucenice Artemie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai Fecioară cu totul fără prihană, pe Cel ce a izvorât morţilor nemurire, cu dumnezeiască cuviinţă. Roagă-te dar, către Dânsul, curată, să omoare patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre şi să ne învrednicească de Viaţa cea veşnică.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc…

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Topindu-ţi-se trupul, Sfinte Artemie, cu bătăi iuţi, ai răbdat uitându-te la răsplătirea ce va să fie, pe care a dat-o ţie, mărite, Stăpânul, Celui ce grăieşti: toate lucrurile, lăudaţi pe Domnul!

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sângiurile tale s-a sfinţit pământul şi trupul tău cel mult chinuit s-a arătat doctorie, gonind pururea toată boala şi toată răutatea şi toată vătămarea demonilor, de la cei ce năzuiesc către tine, Sfinte mare mucenice Artemie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Podoabă pătimirilor te-ai arătat, lepădând cele din lume cu cuget bine credincios şi cumpărând cele mai presus de lume cu cel puţin cinstit sânge al tău, Sfinte Artemie şi strigând: toate lucrurile, lăudaţi pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Liman fără de valuri te-ai arătat celor înviforaţi şi celor ce umblă pe mare în primejdii şi în scârbe şi în patimi, Sfinte mare mucenice Artemie; întru care, fiind păziţi cu harul Duhului Sfânt, strigăm totdeauna: toate lucrurile, lăudaţi pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Căzând noi pentru mâncarea cea amară a lemnului şi din neluare aminte surpaţi fiind, ne-ai zidit din nou, Fecioară, născând pe Ziditorul şi Cuvântul cel Ipostatic, prea curată; căruia cântăm: toate lucrurile, lăudaţi pe Domnul!

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă; pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Cel…

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a vedea frumuseţile cele cereşti, ai trecut frumuseţile cele văzute ale lumii şi înfrumuseţându-te cu podoaba nevoinţelor, mucenice Artemie, veselindu-te ai câştigat bunătatea cea desăvârşită.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca zorile, ca soarele a răsărit pomenirea ta, luminând inimile credincioşilor, fericite. Căci tu te-ai arătat luminat moştenitor luminii şi zilei, risipind negura sufletelor noastre, Sfinte mucenice Artemie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Artemie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Să săltăm astăzi duhovniceşte, dănţuind întru pomenirea dumnezeiescului mucenic Artemie; să cântăm lui Dumnezeu cu laudă, Cel ce este minunat întru Sfinţi şi sfinţeşte pe cei ce-L cinstesc cu dreaptă credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sicriul tău, care izvorăşte neîncetat tămăduiri, cheamă pe credincioşi să ia cu dragoste mântuire, spre sănătatea trupească şi spre mântuirea sufletească, cu adevărat, prea fericite Artemie, rugătorule pentru cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează-mă cu lumina feţei Tale, Doamne, pe mine care sunt acoperit cu întunericul lenevirii, având rugătoare către tine, Cuvinte, pe cea cu adevărat curată Maica Ta, Puterile îngereşti şi pe lăudatul mucenic Artemie.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze cele întunecate şi să adu-ne cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să

stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Împăratului veacurilor bine plăcând, ai lepădat, mărite, tot sfatul nelegiuitului împărat şi celor ciopliţi n-ai jertfit; pentru aceasta, jertfă pe sine-ţi te-ai adus Cuvântului Celui ce S-a jertfit, nevoindu-te cu mare tărie. Drept aceea şi izvorăşti râuri de minuni, vindecând patimile celor ce cu credinţă se apropie de tine, purtătorule de lupte, mare mucenice Artemie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Pe ostaşul lui Hristos cel nebiruit şi surpătorul vrăjmaşului cel prea viteaz, care a strălucit în minuni mari, să-l lăudăm credincioşii, pe marele mucenic Artemie; că izvorăşte tămăduiri celor ce aleargă către el cu dragoste, conteneşte patimi cumplite şi ajută oamenilor celor ce sunt în nevoi.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Vese-leşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cel ce şade pe scaun de Heruvimi şi se poartă în Sânurile Părintelui, ca pe un scaun sfânt al Său şade, Stăpână, în sânurile tale; căci cu adevărat a împărăţit Dumnezeu trupeşte peste toate neamurile; pentru aceea cu înţelegere cântăm Lui acum: pe Acesta roagă-L să mântuiască pe robii tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Vese-leşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Văzându-Te spânzurat pe Cruce pe Tine, Hristoase, care eşti Născut din Tatăl Cel fără de început, Ceea ce te-a născut mai pe urmă cu Trup, grăia: vai mie, Preaiubite Iisuse! Cum Tu, Cel ce eşti cântat de îngeri ca un Dumnezeu, acum voieşti a Te răstigni de cei fărădelege! Te laud pe Tine, Îndelung Răbdătorule.

Sinaxar

Întru această lună, ziua a douăzecea, pomenirea Sfântului marelui mucenic Artemie.

Stih: Artemie cel în viaţă cu totul strălucit,
Tăindu-se, la prea strălucită mărire s-a suit.
Lui Artemie celui întreg înţelept.
În ziua a douăzecea capul i s-a tăiat.

Acest fericit Artemie, fiind duce şi august al Alexandriei şi Patriciu, cinstindu-se de marele împărat Constantin; luând împărăţia Iulian paravatul, şi muncind pe creştini la Antiohia, a mers de sineşi chemat fericitul acesta la muncă; şi mustrând fărădelegea lui, îl bătură cu vine de bou crude, şi-l zgâriară pe spate cu brice ascuţite şi tăioase, şi-i pătrunseră coastele şi tâmplele cu ţepuşe. Şi despicând o piatră mare tăietorii de pietre, îl băgară într-însa, şi lăsând piatra peste dânsul, se turti sfântul, şi-i sări ochii şi maţele pe pământ; după aceea i-au tăiat capul. Şi aşa a luat de trei ori fericitul cununa cea neveştejită a muceniciei.

Iar sfintele lui moaşte s-au adus de la Antiohia în Constantinopol, de către femeia unui oarecare diacon, ce se chema Aristis. Şi s-a îngropat la locul ce se numeşte Ocsia.

Din minunile sfântului amintim: Un om un oarecare având boală de durere de boaşe, cu grea umflătură, veni către sfântul plângând şi cerşindu-şi sănătate; aşadar căzu de se culcă în mijlocul bisericii şi dacă adormi puţinel, vede pe Sfântul Artemie în somn zicându-i: Arată-mi durerea ta şi apucând sfântul binişor umflătura boaşelor cu amândouă mâinile strânse cât putu, iar bolnavul de durere mare strigă tare zicând: Vai mie, şi deşteptându-se se afla pe sine sănătos, mulţumind şi slăvind pe Dumnezeu.

***

Altul iarăşi având chilăvie la boaşe, veni către sfântul şi făcând rugăciune noaptea, se culcă de adormi şi arătându-se sfântul şi dezgolindu-l unde-i era durerea şi pipăindu-l cu mâinile sale, îl pecetlui cu semnul Crucii, şi lovindu-l în coaste, se făcu nevăzut. Iar bolnavul deşteptându-se, s-a aflat pe sine sănătos.

***

Altul iarăşi fiind surpat rău, veni la sfântul, care în vis îi spintecă umflătura cu briciul, din care ieşi mare putoare deşertându-se umezeala. Şi aşa deşteptându-se bolnavul s-a văzut sănătos şi locul plin de multă împuţiciune şi puroi.

***

Altul iarăşi întorcându-se atunci de la Africa, auzi povestirea minunilor sfântului de la oarecine, şi având la Africa pe o rudenie a sa bolnav de această boală grea a boaşelor, cât se deznădăjduise de viaţa lui, deci acesta crezând fără de îndoială şi luându-şi cele ce trebuia pentru priveghere, merse degrab la sfântul şi făcând rugăciune toată noaptea, luă untdelemn din candelă şi se întoarse la gazdă.

Iar sfântul în noaptea aceea merse la Africa şi arătându-se bolnavului aceluia îi zise: De vreme ce mi s-a rugat rudenia ta pentru tine în Vizantia, să fii de acum sănătos.

Deci deşteptându-se acela s-a văzut cu adevărat sănătos şi a dat slavă Atotputernicului Dumnezeu, neştiind de cine se făcu acest lucru slăvit şi minunat şi însemnând ziua, a făcut ştire rudeniei sale de sănătatea sa, deci se minună şi el, fiindcă tot întru acea noapte în care se făcuse priveghere în Africa, l-a tămăduit şi alergând la sfântul i-a dat datornica mulţumire şi povestind minunea către cei ce se aflau acolo, a scris numaidecât şi celui vindecat cum a urmat pricina şi numele sfântului.

***

Altul iarăşi îngreuiat fiind cu greutate cumplită de această boală a boaşelor şi îngăduind la Biserica sfântului îl supăra foarte, cerând izbăvire.

Deci arătându-i-se sfântul, îi zise: Du-te la Ioan faurul vecinul tău, şi-ţi pune umflătura deasupra pe nicovală şi să-şi înfierbânteze ciocanul şi cât va putea să o lovească şi îndată te vei tămădui.

Iar el mâhnindu-se de acea vedenie, nu vru să facă aşa, după aceea sfântul îi porunci iarăşi asemenea şi bietul om iarăşi se întristă şi arătându-i-se sfântul iarăşi, îi zise: Crede frate că de nu vei face ce ţi-am zis, nu te vei tămădui niciodată.

Deci el şi nevrând merse la faur şi punându-şi chilăvia deasupra nicovalei, când repezi faurul cu ciocanul înfierbântat, el se trase de frică şi lovi cu ciocanul numai nicovala goală, iar acela îndată se tămădui de boală şi se cutremurară toţi de acea minune mare, dând laudă şi mulţumire lui Dumnezeu celui ce a slăvit pe mucenicul său.

***

Încă şi altul luând cu credinţă lumânări şi untdelemn, mergea la sfântul şi trecând pe cale îl întrebă un croitor: Unde mergi frate cu lumânări şi cu untdelemn?

Iar el răspunzând cu mâhnire a zis: Merg la Sfântul Artemie să fac slujbă.

Şi dacă se duse mai înainte, îl strigă croitorul în chip de batjocură zicându-i: O cutare, când te vei întoarce, adu-mi şi mie o chilăvie; iar el mergând la sfântul şi săvârşindu-se dumnezeiasca Liturghie, se întoarse la casa sa şi încă mergând el pe cale, începu a i se slobozi boaşele în jos umflându-se foarte şi până a sosi drept prietenul său croitorul, abia putu de merse la dânsul, cât abia îşi trăgea sufletul, de nu putea nici să grăiască şi se luară în certe şi în cuvinte, zicând cel cu boala, că din pricină că şi-a râs croitorul de el zicându-i ca să-i aducă chilăvie, a căzut întru acel greu, şi adeverind că n-ar fi pătimit aşa, de n-ar fi grăit acela acele cuvinte bârfelnice şi de rău.

Şi certându-se ei aşa şi întrebând cei ce se aflau acolo, de ce se ceartă? Iar cel ce era îngreuiat la boaşe spunea pricina patimii şi pentru adeverinţă ridicându-şi poalele cu mânie, ca să vadă cei ce priveau ce a păţit el din cuvintele croitorului, el a fost sănătos, iar prietenul lui croitorul strigând totodată, vai de mine, arătă tuturor cea fără de veste umflare ce-i sosi la boaşele lui, şi toţi văzând acea fără de veste mutare şi trecere a bolii la celălalt, se minunară şi au dat slavă lui Dumnezeu şi mucenicului său Artemie, celui ce l-a tămăduit, mulţumire.

Iar celui ce-i găsi boala îi ziseră: îndrăzneşte frate nu te mâhni, dreaptă este judecata lui Dumnezeu, că ce ai poftit ai dobândit.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.